

Padumaterialistliku mädamaailma lõpp saabub niikuinii

Otsatu ahnus, haiglane eneseimetlus, absoluutne karistamatus ja täielik vastutustunde puudumine viivad meie pehkinud poliitikut ning nende kopitanud kolleegid kogu maailmas peagi ühishauda.

Üks ilmse nihkega Ameerika vanurprohvet ennustab järjekordset maailmalõppu. Mai lõpus matsti tuleb ja kell kuus õhtul kogu see praegune värk sureb. Otsustasin minagi oraakliks hakata, kuid lähtudes kaasaja arvamusiidrite ähmasesst kõnepruugist ning igasugust konkreetsust vältivast hoiakust, hoidun minagi maailmalõpu täpisealt paikapanekest. Ütlen aga täie veendumusega, et see lõpp on juba alanud, vinduv agoonia lähtub vaid praeguse maailma peremeeste soovimatusest koheselt sussid sirgu ajada. Kuniks jätkub raha, neid lõputult võbelevaid virtuaalnullirodusid bandiitpankurite kontodel, kuniks jagub orjade horde, kes neid nulliridaid täiendada aitavad.

Kuid isegi orjad ärkavad lõpuks. Lõpututest hoopidest tuimestatuna võivad nad üheainsa valesse kohta sattunud siraka tõttu äkitselt mõtlema hakata ning tõdeda, et ülekohtu vastu tuleb võidelda! Onneks on see võitlus juba mitmes maailma paigas alanud.

Loodus paneb Maa inimprussaka paika

Otsatu ahnus, haiglane eneseimetlus, absoluutne karistamatus ja täielik vastutustunde puudumine viivad meie pehkinud poliitikut ning nende kopitanud kolleegid kogu maailmas peagi ühishauda. Loodus lihtsalt ei suuda sellist lauslollust kauem taluda, sest ta on isepuhastuv süsteem ning vaid tänu sellele ka jätkusuutlik. Universum toimib tervikuna, ja kui mingi planeedi Maa inimprussakas arvab, et ta võib oma kokkuvarastatud hiigelpangaarvega loodusseadusi kummuli keerama hakata, siis hävitatakse ta lihtsalt ära.

Fukushima katastroof oli vaid tilluke meeldetuletus sellest, et inimene ei tohi torkida endast suuremat ja targemat energiat. Mingid haiged kommunistid soovivad omal ajal ka jõgesid pahupidi keerata, nüüd ei sülitata isegi keegi enam nende hauatahvilete.

Inimene on juba pikki sajandeid loodusest eemaldunud, üritades seda vallutada, alistada, vägistada, ärastada ja hävitada. Aga loodus pole loll ja maksab oma hävitajatele kätte. See kättemaks on juba ammu alanud ja me ei suuda selle tagajärgi aimatagi. Jätkates hoolimatut raiskamist, mõtlematut määramist meile kingiks antud

maakamaral, hävitame iseenda elu ja oma kodu.

Et maailmas valitseks rahu ja elu oleks elamist väärt, tuleb kõrvaldada egomaniakidest poliitmörtsukad, kes on isikliku sooja koha nimel valmis hävitama terveid rahvaid ja riike, kas või kogu meie kauni planeedi, sest nad pole võimelised tunnetama oma tegude tagajärgi.

Poliitikut „töö“: rahvale hinge sülitamine

Tulles põletavalt suurtelt probleemidelt meie pisiriigi püsihädade manu – asja võttis kenasti kokku Martin Helme, kui võrdles Eesti kroonide prügimäele saatmist meie rahvale hinge sülitamisega. Aga praegused poliitikut ju muuga ei tegelegi, kui rahvale hinge sülitamisega! Vaid mõned näited, mis meid ees ootab: hariduse hävitamine; riigikaitse hävitamine; majanduse (õigemini – mis sellest veel alles on jäänud) hävitamine, sest majandamise asemel tegelevad meie juhtpoliitikut riigi mahaparseldamisega kõigil tasanditel; kultuuri hävitamine...

Loetelu võiks veel pikalt jätkata, sest meie palavalt armastatud poliitikutel jätkub piisavalt fantaasiat mistahes rahvusliku valdkonna hävitamiseks.

ALDO ROOMERE
Rahvuslaste Tallinna Klubi liige

Kevadel, ulmepoliitikat oodates

Kalendrikevad on meiega juba mõnda aega. Kevad on ootuste aeg. Kevadelt ootame valgust ja soojust, seda nii looduselt kui meid ümbritvatelt. Ootame oma aianurkadesse ja puulatvadesse eelmiste aastate pesakastide elanikke. Ootame lume ja halluse kadu ja esimeste roheliste libledena ka kevadväsimuse taandumist. Ühiskonnas on toimunud „tõhetk“, valitsejad oleksid justkui vahetunud. Paraku tuleb aga meelde Peipsitaguse mehe (I.Krõlovi, 1769-1844) valimvormis vihje, et kuidas ka pillimehi ümber ei tõsta, orkestri kõla sõltub ikkagi mängijate noodioskusest, mitte aga asendist laval. Nii siis juhtuski, et käremeelsemad Toompea opositsiooni jäanuist peavad ka esimest 100 päeva „rahu“ asjatuks, kuna Ansipi meeskonnas on vaid kergeid ja kosmeetilisi vahetusi. Plaanitud ja kavandatud, Euroopa Liidu oblastiks saamine, rahvusriigi kui etnilise rahvuse enesemäärangu süsteemne muutmine „kodanikeriigiks“, kus multikultuursuse paleus käib läbi rahvusliku ja põlistunud elukombestiku hävitamise, kõikesallivuse ja avatud, lausa pärani ja juba ilma „hingedeta“ riigiukse, annab tunda juba aastaid ja oht sünnioigusega saadud kodanikest paarikümne aastaga ilma jääda on juba terendav reaalsus.

Valimistest sai ka siinkirjutaja kogemuse ning ühese järelduse. Olgu tegemist mistahes võimukorralduse ja ideoloogilise maailmavaatega, eestlast paelub oma otsustuste langetamisel kolm olulisimat aspekti. Need on: valitsejad on alati kehvad, kuid paremad neist, kes tulemas; lubadused on suuremad ka siis, kui midagi ei lubatagi; tehku teised parem enne ees ja kui asi kindel, siis proovime ehk samuti. Viimane vaatenurk annab alust kiigata üle lahe ja loota, et meie põhjanaabritel tuleb hea eeskuju järgmisteks valikuteks.

Ootuste aeg pole sugugi paha. Ootustega säilitame rahvuses veel selle vähese, mida nüri rahamaailma ja tööorjuse kirkaim -ism, liberalism koorib kui näljas kitseke kevadist pajuoksa – parema, puhtama ja õnnelikuma riigi. Riigist ja rahvast paari lausega kirjutada ei ole võimalik. Kui just mitte minna üle virtuaalalkeskkondades vahavale „kommentaaristilile“: „kõik on pees, riik on

omadega sees, rahvus pole enam mitte vees, vaid“.

Aga ühes asjas sooviksin heale lugejale küll teha üleskutse ja anda mõtlemiseks vihje. See on esmapilgul ehk veel võõristavgi, kuid miski ei tule kohe, seda isegi mitte poliitikas. Nimelt eristaksin kaks mõistet poliitikas: olme ja ulme, kasutades sõnu „olmepoliitika“ ja „ulmepoliitika“. Olmepoliitika on taas meid valitsemas ja seda lubadustega „tõsta“, „parendada“, „anda“ ja veel sadade olmeliste valdkondadele iseloomulike sünonüümide abil. Igapäevaste asjatoimetuste kõrval on aga ameti veel ka midagi, mille puhul me ei ole võimelised kirjutama valmis eelarveid, koostama teekaarte ega veenma valijaid, et just rahvuslik eripära, põlvkondade pikkused ühiskooslustest arenenud

„Sellised nad on... EESTLASED“

väärtushinnangud ja kombetalitused on need, mis hoiavad koos rahvakildu, kellele muinasajadest on antud nimetus – eestlased. Olgu, et palju müstilist on ka neis legendides, mille kohaselt oleme oma maanime – Terra Aestica – saanud toonelalinnult (kaugemale Põhja need linnud ju tõesti ei lenda). Olgu, et ristrahvale meeldib ka see legend, et olemegi Neitsi Maarjale pühendatud maalapi põliselanikud – maarjamaalased, ja Väike-Maarja, Maarja-Magdaleenagi meil kohanimena olemas, Sauluste ja Peetri külast kirjutamatagi. Olgu, et meist ja meie foobiatest kirjutavad inimesed juba käsiraamatuid – „Sellised nad on... EESTLASED“. Autoriteks Hilary Bird, Lembit Öpik ja Ulvi Mustmaa.

Siiski kutsuksin kõiki häid rahvuskaaslasid üles kaaluma ka „ulmelisemate“ teemade poliitikasse toomist. Nimetagem seda siis ulmepoliitikaks. Alguseks pole paha, et ulm (=unes nähtu, uskumatuna tunduv) hommikul veel mees püsis ja päeval mõtlemiseks alust annab. Pole ju pahasti, kui korraga vahetuvad olmepoliitika lühiajalised ja salulumega võrreldavad ettevõtmised millegi aegumatuma ja sügavama taotlustega. Rahvusliku riigi, rahvuskultuuri, rahvusaate ja rahvusliku isamaa mõistete taaspõlistumise ja kodumaa-austusega. Kevad ongi ootuste aeg.

VALDO PADDAR
Eesti Vabapartei – Põllumeeste Kogu esimees

Codex Alimentarius ja inimtervise tulevik

Vähesed peavad 21. sajandit sündmustevaeseks, kuigi paljud on kinni „leivas ja tsirkuses“. Rabatakse teha ületunde, et jõuaks tasuda üha kasvavaid arveid, makse ja liisinguid, ning igapäevaseks mõnu-doosiks on „Tantsud tähtedega“, superstaari-saade vms. Seetõttu teavdki vähesed, et 27. mail 2007, kuus nädalat enne Suurbritannia peaministriks saamist, kuulutas Gordon Brown välja oma poliitilise filosoofia, milleks on globaliseerimine ja Uue Maailmakorra (lüh. UMK) rajamine.

Mis on sel pistmist inimtervise-ga? Üks UMK sihte on piirata looduslike tervisetoodete levikut ja viimaks need kõik keelata. Sel otstarbel lõi Ühinenud Rahvaste Organisatsioon (lüh. ÜRO) ja Maailma Tervishoiuorganisatsioon (lüh. MTO) *Codex Alimentarius* – seaduse, mis reguleerib kogu maailma toidu vitamiini- ja mineraalisisaldust. John Hammell'i järgi, kes on Rahvusvahelise Tervisevabaduse Advokaatide Liidu (ingl. k. lüh. IAHF) asutaja, ootab meid ees selline tulevik: „Kui Codex Alimentarius saab oma tahtmist, siis kõik ravimtaimed, vitamiinid, homöopaatilised ravimid, aminohap-

ped jt. looduslikud ravivahendid, millele olete olnud kindel kogu oma elu, kaovad. Asja uba on selles, et kõik need vahendid liigitatakse retseptiravimiteks, et neid saaks kontrollida meditsiinimonopol ja selle bossid, suured ravimifirmad.“

Codex sündis üsna lihtsalt: ÜRO käsikis MTO-l ning Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioonil luua universaalne toiduseadus. Taheti „harmoniseerida“ toidulisandeid käsitlevaid seadusi ja määrusi üleilmselt ja luua kasvavale kaubandusele rahvusvahelised turvanõuded. Ravimitööstus sekkus ja asus toimuvat mõjutama.

Kui Codexi näiline põhjendus on luua universaalsed toidulisandite regulatsioonid „üledoseerimiseohu“ puhuks igas riigis, siis tegelik siht on kuulutada tervisetooted ning teave vitamiinide ja toidulisandite kohta lindpriiks; v. a. nende puhul, kel on selle üle otsene kontroll. Neil ÜRO seadustel on riigiülene mõju, kohalik seadusandlus jääb siin jõuetuks, eesti rahva hääl samuti.

Codex liigitab toidulisandid toksiinide (maakeeli: mürkide!) hulka, mille eest tarbijaid tulevat kaitsta. Dr. Rima E. Laibow arva-

tes jääb ravimitööstusel iga dollari kohta, mis USA-s kulutatakse toidulisandite (kokku u. 20 mlrd. dollari väärtuses – dr Andrew Weill'i hinnang 2005. a. kohta), seal saamata u. 40 USD aastas. Seega: mida enam ostetakse toidulisandeid, seda vähem ostetakse ravimeid. Inimesed on terviseteadlikumad. See on aga halb uudis ravimitööstusele, mis on maailma suurim tööstusharu.

Piirates rahva võimalust oma tervise eest ise hoolitseda, lähevad Uue Maailmakorra meistrid (suurfirmit, pankurid, globalistid) meie kõigi põhiõiguste kallale. **Kontroll toidu üle = kontroll inimeste üle.** Rahvaid tahetakse muuta nõrgaks, sõltuvaks ja väljasurevaks. Sellisena ei kujuta me „meistritele“ ohtu.

Ainus enesekaitsevõimalus: tuleb teadvustada meid ähvardavad ohte. Teadmised on jõud, eriti praegu. Eesti poliitlikk aga, selmet oma rahva eest seista, hakkas rahvusvaheliste suurorganisatsioonide kuulekaks käsutäitjaks. Seega lasub vastutus Eesti rahva tuleviku ees meil kõigil.

Ülo Stockholm
Rahvuslaste Tallinna Klubi liige

Liibüa – liiv, nafta ja vesi

Liibüas käival sõjal on vägagi õpetlik taust

Liibüa juht Muammar Kaddafi

Liibüa on riik, mis on saanud oma nime Aafrika mandri iidse nime järgi. Vanad kreeklased andsid maale, mis neist lõunas ja kohe peale suurt merd asus, nimeks LIBIA. Siis tulid roomlased ja hakkasid tollal tuntutest kolmandat suuremat maamassi kutsu- ma Aafrikaks.

Liibüa rollid: puuviljaaed, viljaait, piraadipesa...

Roomlased pidasid Egiptust oma viljaaidaks ja tollane ala, mida nüüd tuntakse Liibüa nime all, oli siis vaid üks provints, mida tunti puuviljaaiana, kust roomlased said – muude aiasaaduste kõrval – nii tsitruselisi kui ka datleid ja viigimarju. Kui Rooma hiilgus Aafrikas tuhmus, kinnitas seal kanda ka kristlus ning sai domineerivaks religiooniks. Seda kuni ajani, mil tekkis islam, mille ekspansioon sinna toimus peamiselt VI–XII sajandil m.a.j.

Siis saabusid pikad anarhia-aastad. XV sajandi paiku muutus seal „populaarseks“ piraatlus, mille käigus tehti pikki röövretki piki Euroopa rannikut, kuni Taani väinadeni välja. Tripoliitania (nagu seda piirkonda tollal üldiselt tunti) oli kuulus oma valgete orjade poolest ja seda juba ammu enne seda, kui Kolumbus jõudis Ameerikasse ja ükski aafriklane sai hakata rügama Uue Maailma põldudel.

Sellele orjakauplemisele pani punkti Ameerika Ühendriikide laevastik, mis vallutas tollase Tripoli ning vabastas tuhandeid valgeid orje, kelledest paljud asusid elama Ameerikasse, kuna teadsid, et vanas kodukohas ei oota neid enam keegi. 1912. aastal vallutas piirkonna Itaalia ning ühendas mitmed väikesed piirkonnad riigiks, mis sai nimeks Liibüa.

„Operatsioon Hilton“ ja selle cellugu

Pärast Teist maailmasõda kuulutas üks Idrisi-nimeline kohalik isevalitseja välja Ühinenud Liibüa Kuningriigi. Ühtlasi

kuulutas ta välja monarhia ja oma perele pärimisõiguse kohalikele troonile.

Kuningas Idris I valitsemisaeg jäi araabipäraselt võrdlemisi lühikeseks, kuna juba 1969. aastal asus „troonile“ noor leitnant Muammar Kaddafi, kes sooritas omasuguste ohvitseridega suhteliselt veretu riigipöörde.

Kuigi esmalt oli enamus „läänest“ Kaddafi suhtes skeptiliselt meelestatud, siis peamiselt tänu Iisraeli eestkostele lükkas Briti valitsus tagasi luure tehtud ettepaneku kõrvaldada Kaddafi, kuna Iisraeli tegelased arvasid, et uus juht on piisaval määral nendega ühes meelne. Ajaloos tuntakse seda toimumatajäänud riigipöört nimega „Operatsioon Hilton“ all. Nimetus tuleb sellest, et eriväelased elasid mitu nädalat hotellis „Hilton“, oodates teeleasumiskäsku, mida aga ei tulnudki.

Kaddafi „ootamatud“ eestkostjad Iisraeli riigi juhtide ootamatut sõbrust Kaddafi vastu võib seletada sellega, et juba siis tunti Tel-Avivis piisavalt tema sugupuud. Ametliku legendi järgi kitskarjuse poeg Kaddafi on tegelikult pärit rikkast juudidiperekonnast. Ta ema valitses kohalike olude kohta vägagi suurt farmi, kus kasvatati ka kitsi.

Kui tema emaga on kõik selge (vastavalt Iisraeli seadustele on väike „bubbeleh“ Muammar täieõiguslik Iisraeli riigi kodanik alates sellest hetkest, kui ta avaldab selleks soovi Iisraeli passiametnikule kas kuskil saatkonnas või sissesõidul riiki), siis isaga on natuke keerulisem lugu.

Ametlikult oli Kaddafi isa Prantsuse armees ohvitser, kuid „kurjad keeled“ räägivad, et tegu oli kurikuulsas Dreyfusi afääri peaosalise järglasega ehk siis samuti kuulsarikka juudi suguvõsa võsuga. See detail iseloomustab ehk kõige paremini, miks praegune Prantsuse president Nicolas Sarkozy tunneb ennast Kaddafiga suheldes nii koduselt ning kostis kuni märtsikuiste rünnakuteni tema eest pea igal foorumil, kus tuli jutuks Liibüa ja selle seosed terrorismiga. Kohalikud, s.t. Prantsuse allikad väidavad, et ka Sarkozy pere on abielu kaudu suguluses kadunud ohvitser Dreyfusiga, keda prantslased peavad riigireeturiks.

Kaddafi – väljaõppinud luuraja

Ei tohiks jätta ka mainimata, et noor ohvitser Kaddafi sai oma sõjaväelise täiendkoolituse Suurbritannias, kus õppis seni väljaõulmata kohas ja senini väljaõulmata sõjaväelise eriala. Rahva-keeli on sellisel sõnadereal üks tähendus – LUURAMINE ja selle õppimine.

Lisaks Suurbritanniale õppis Kaddafi ka veel Kreeka Sõjaväeakadeemias (ärgem unustagem, et Kreekast on osaliselt pärit ka Sarkozy suguvõsa!), ja jällegi püütakse maha vaikida,

mida ta seal just õppis. Aga see vast polegi eriti oluline. Või kuidas?

Nafta tegi Liibüast Aafrika ühe rikkama riigi

Saanud Liibüa riigi etteotsa, ei rai- sanud nooruke ohvitser aega ning kuulutas ennast kõigi liibüalaste suureks sõbraks, vennaks ja teejuhiks – tuttav kõnepruuk N. Liidu ajast. Ja ka tema teod ei olnud lahus sõnadest: sotsialism õitses. Ta lõi riigi, mis tänu veel kuninga ajal leitud naftale tegi Liibüast ühe rikkama maa tollases Aafrikas. Kuna aga kuningas oli olnud truu enda valitud kursile – mina ja rahvas – ehk siis hoolitses ka rahva eest, unustamata ennast, ning hoidis suured lääne korporatsioonid eemal Liibüa naftast ega „jaganud“ nendega riigi raha, siis hakkaski seal „küpsema“ revolutsiooni, mis tipnes Kaddafi jõudmisega presidendipaleesse.

On ja jääb saladuseks, kes valis välja „suure juhi“ ehk venna, nagu Kaddafi ennast kutsus, kuid fakt jääb faktiks, et võimulesaamise järel on ta pidanud oma võimu pea igal pöördel kaitsma. Reaalse rahvarevolutsiooni on ta aga ära hoidnud puhtalt naftarahaga ning loopinud seda mööda riiki laiali, et vähendada islamiusku elanikkonna proteste, kes tahaks vabastada muhameedlased juudi valitsuse alt. Ei ole ju suureks saladuseks, et nii Aafrikas kui Lähis-Idas on sisuliselt kõik konfliktid tulnud selle kahe religiooni ehk islami ja judaismi vastasseisust.

Kaddafi-Liibüa roll: sobiv peksupoiss lääneriikidele

Saades relvi pea igalt poolt ning salajase toetuse pea kõikidelt lääneriikidelt, on Kaddafi siiski olnud sobiv peksupoiss samadeks lääneriikidele kui terrorismi mahitaja ja kes kõike veel. Reaalsus on aga selline, et Liibüa on samas reas kõigi teiste Araabiamaa- dega, kes avalikult vannuvad juute ja judaismi, kuid tegelikult on nad Iisraeli parimad lepingupartnerid ja täidavad punktuaalselt oma lepinguid. Nii nafta- kui ka veelepinguid.

Tähtis eksporditartikkel: „riiki ümbritsev jõgi“

Asi on ju selles, et Iisrael ei ole just õnnistatud veerohkusega ja tema kutsumine „kõrberiigiks“ ei ole erilise liialdus. Tema veevarustuse probleemidega (meenutagem vaid Golani kõrgustike okupeerimise põhjust) on tegelenud pea kõik naaberriigid ja selle tähtsust Iisraelile reaalselt läbi pommide ja kuulide tundma õppinud.

Lisaks naftatootmisel on Kaddafi teiseks tähtsaks eksporditartiklaks vesi. Oma valitsuse ajal on ta loonud sisuliselt eimillemski veevarustuse projekti, mida võiks kutsuda riiki ümbritsevaks jõeks. Kuna seal on suured põhjavee- varud – eeldatavasti tänu Vähemerele –, siis Kaddafi on toonud need pinnale ning müüb neid naabritele ja Iisraelile pudelites lausa laevatäite kaupa.

Kurikuulsas Lockerbie-juhtumi tegelik taust

Kaddafi juured ei ole jätanud teda hätta ega ka eemale maailmapoliitikast. Lockerbie lennuõnnetus ehk siis terroriakt peaks meenuma paljudele. Seal süüdistati ühte liibüalast, kes olevat selle pommi valmistanud ja ka lennukisse viinud. Samas aga selgus teises kohtuprotsessis, mille algatasid rünnaku hukkunud inimeste lähedased, et see liibüalane oli lihtsalt ettur suures mängus. Mees oli selle rünnakuga osaliselt küll seotud, aga

Kaddafi ja Prantsuse president N. Sarkozy – kas vaid rahvuskaaslased või koguni sugulased?

tema seotus meenutas pigem autore- monditöökojas koristaja panust auto remontimisel – abi temast on, aga saab ka ilma temata hakkama.

Protsessis selgusid mitmed teised nimed ja seosed, mis viisid välja otse nii CIA-ni (Ameerika Luure Keska- gentuur) kui ka MI6-ni (Briti salaluure) ning samuti oli asjaga otseselt seotud MOSSAD ehk Iisraeli salaluure. Selle „püha kolmiku“ agendid olid need, kes valmistasid ette ja viisid läbi selle rünnaku ning see ei olnud juhuslik rün- ne, vaid eesmärgiks oli tappa mõningad lennukis viibinud isikud.

Liibüa põhiline roll oli siis esineda „poksikotina“, keda saab süüdistada, kuna sealt oli pärit üks tegelane ja sealt saadi ka lõhkeainet. Lennukisse „oma“ lõhkeaine paneku korral olu- kus teatud isikute tapmine liiga silma- torkav ja oleks kohe päris kindlasti tõusnud päevakorda. Aga „tänu“ Kad- dafile sai nüüd süüdistada terroriste, kes „sügavalt vihkavad meie lääne de- mokraatiat“, ning tähelepanu kõrvale juhtida rünnaku tegelikult põhjuselt.

Kas tänavust rünnakut planeeriti juba 2001. aastal?

Meie rünnakul tänasesse päeva peab veel peatuma ühel tähelepanuväär- sel episoodil. Nimelt andis mõne aasta eest ühe huvitava intervjuu USA Staabikomitee endine liige, neljatär- nikindral (USAs on see KÕVA sõna), presidendikandidaat ja veel palju-palju muid tiitleid omav Wesley Clark.

Intervjuu toimus 2. märtsil 2007, see anti meediaväljaandele nimega „Democracy Now“ („Demokraatia Nüüd“) ja selles meenutas kindral, kuidas ta mõni päev peale 2001. aasta 11. septembril toimunud rünnakut Pentagonile oli seal kohtunud Donald Rumsfeldi ja Paul Wolfowitziga, kes teatasid talle, kuidas sõjakäik seitsme suveräänse (vähemalt ametlikult suveräänse) riigi vastu olevat juba planeeritud ning et tegeletavat selle detailide väljatöötamisega.

Nimekirjas olid Iraak, Süüria, Liiba- non, Liibüa, Somaalia, Sudaan ja Iraan. Vähegi korralikum uudistega tutvumine näitab, et kõigis neis riikides „keeb“, mis annaks nagu õigustuse reaalse relvasta- tud rünnaku läbiviimiseks.

Esile sai toodud vaid kõige iseloo- mulikumad detailid, mis näitavad, et vähemalt poliitikas on seoseid rohkem kui esmalt välja paistab ning nagu meil siin Eestis, on ka seal see maailm palju pisem kui esmalt paistab. Keegi on kellegi sõber, sugulane, vend ja tundub, et kõikidel, kes on kuskil tipus, on sugu- lasi, kes kuskil mujal tipus. Selle lõigu lõpetan Winston Churchillile omista- tud ütlushiga: „Poliitikas ei ole midagi juhuslikku, ja kui teile tundub, et see

või teine asi oli juhuslik, siis nii oligi see planeeritud, et kõik tunduks juhuslik“.

19. märts kui „sobivaim pommituspäev“

19. märtsil 2011 alustati lennuväe rün- nakutega Liibüa armees vastu, kes olla nurka surunud mässulised, kes nõudvat demokraatiat ja võitlevat läänelike „väärtuste“ eest oma vere hinnaga.

Kui vaadata lähiajalugu, siis mitmed pommitamised on alanud just 19. märtsil või mõni päev varem/hiljem. Nimelt on see päev antiikjumalanna Minerva sünnipäev ja teda austavad just need, keda ametlikult pole olemas. Nii et sellest siis me ei räägi – ametlikult vähemalt. Muide, Liibüat rünnati ka 2003. aastal ja tollalgi toimus see just 19. märtsil.

Peamiseks probleemiks selliste vanade diktaatorite puhul on see, et kui võimule saavad nende pojad – kelle ambitsioone lääneriigid on kuulide ja pommide varal kammitsenud ja piiranud – ei ole nemad otseselt seotud isade lubaduste ja lepingutega. Teatud ikka jõudes tekib sellisel troonilepandud diktaatoril illusioon, et ta ongi keegi, kes on loodud juhtima ja olema kõrgemal teistel ning mingil hetkel hakkab ta ilmutama iseseisvust, mis on paljiks sil- mas neile, kelle rahaga ta troonile pandi.

„Diktaatorivahetuse“ tegelik mõte

Selline vägivaldne võimuvahetus tee- nib mitmeid eesmärgi. Esmalt on see oma kutsika korralekutsumine, kes ei taha enam alluda „normaalsele“ kee- lele. Teiseks saab nii kasutada garaažis seisvaid tanke ja angaaris konutavaid lennukid. Siis tuleb ju meil, kodanikel kergendada oma kukrut maksudeks, et toetada jälle seda, millest meie ei saa midagi peale peavala.

Samas on erinevate allikate analüüs näidanud, et need nn. vabaduse eest võit- lejad ei ole keegi muu kui meile juba tut- tav Kaddafi, ainult uuemas väljaandes. Ka see opositsioon on kinni makstud sama rahaga, mis maksis kinni Kaddafi troonilepääsu. Pangad on samad, vahetu- tud on ainult nimed. Nüüd maksavad raha välja samade pankurite lapsed, kes omal ajal rahastasid Kaddafit.

Ainus terrorismiliik on riiklik terrorism

On olemas vaid üht liiki terrorism – riiklik terrorism. Ükski terrorirühmitus ei suudaks olemas olla, kui teda ei toetaks mingi riik. Ja praegusel hetkel ei ole ühelgi Liibüat ründaval riigil õigust visata esimene kivi, vastates süüdistus- tele, mida nad ise on õhku loopinud, püüdes õigustada järjekordset tapatal- gut ja ühe diktaatori asendamist teisega.

Itaalia valitsusjuht Silvio Berlusconi koos Kaddafiga tolle Itaalia-visiidi ajal 2009. aasta juunis

Intressipõhine rahandus kui ühiskonna vähkkasvaja ehk

Vajalikud muudatused rahanduses-panganduses

Intressipõhise rahanduse vastaseid võtteid kasutades saab tõsta Eesti riigieelarve mahtu kiiresti vähemalt 50% võrra!

Viimastel aastatel olen tegelema ühiskondlikku elukorraldust parendavate lahenduste väljamõtlemisega ja samas ka äraunustatud vanade lahenduste uurimisega. Kandideerin 2011. aasta Riigikogu valimistel parteituna Eesti Iseseisvuspartei (lüh. EIP) nimekirjas. Valisin EIP oma koostööpartneriks sellepärast, et EIP üldised põhimõtted samanevad minu põhimõtete ja minu algatatud liikumise Önnelike Inimeste Erakond programmiliste eesmärkidega.

Sissejuhatuseks soovin öelda, et siin esitletav eluolu parendav lahendus on Eesti poliitmaastikul ainulaadne. Rõhk on PROBLEEMIDE ALGPÕHJUSTE TUVASTAMISEL JA KÕRVALDAMISEL, mitte sümptomitega võitlemisel. Kui süsteem, milles elame, ei õigusta ennast – ei toimi rahva huvides –, siis on lahenduseks süsteemi muutmine.

Alljärgneva kõne pidasin Eesti Vabariigi 93. aastapäeval, 24.02.2011 Musumäe kõnekoosolekul:

Iga ühiskonna vereringluseks on tema rahandus. Ajalugu näitab, et just ühiskonnas kasutusel olev rahandussüsteem on peamine ja tihti ka ainuke tegur, mis määrab ära selle, kas kogu ühiskond on õitsengus või vireleb vaesuses.

Ühiskonnad ja rahvad ei ole kunagi elanud ega saanudki elada pikalt külluses aegadel, mil nende rahandussüsteem on olnud intressipõhine (ostad laenu ühe maja ja aastate jooksul võid maksta kokku kahe maja raha; ringlusesse tekib uus

raha pangas väljalaenamise protseduuri läbi, tingides rahahulga pideva kasvu ja seeläbi rahaühiku maksevõime pideva vähenemise ja inflatsiooni; olles täiendav maks ühiskonnaliikmetele) ja ON ÜLES E HITATUD töötama vaid väikesele ülemaailmse panganduskliki hüvanguks. Kogu majandustegevusest tuleneva kasumi kõige magusam (väga paks) koorekiht läheb sellise süsteemi puhul pankadele.

Intressivaba rahandussüsteem kaotab vaesuse

Läbi ajaloo on kasutusel olnud mitmeid alternatiivseid rahandussüsteeme. Intressivaba rahandussüsteemi kasutuselevõttuga on alati kaasnenud ühiskondade kiire areng ja vaesuse kadumine. See on ajalooline fakt. Fakt, mida inimestele koolides ei õpetata.

Ühiskonnas, kus raha on elu põhialus, puudub koolihariduses õppeaine rahandusest! Ei käsitleta rahanduse ajalugu, ei räägita näiteks sellest, et

Ameerika Iseseisvussõda (1775-1783) algas peamiselt seetõttu, et vabaneda Euroopast pealesurutavast intressipõhisest rahandussüsteemist. Iseseisvussõjaga seda õnnestuski vältida, kuid hiljem on panganduskartellid ikka ja jälle oma süsteemi USA-s toimima saanud. Seetõttu ongi mitmed presidendikandidaadid USA-s võimule saanud vaid ühe peamise valimislubaduse läbi: lõpetada panganduskartellide võim ja intressipõhine rahandus (!).

Ka Teise Maailmasõja algpõhjuseid võib leida sellest, et pärast Esimest Maailmasõda võttis Saksamaa kasutusele intressivaba rahandussüsteemi ja sõjas maatas tehtud riik arenes niivõrd kiiresti, et läks sõjast puutumata jäänud riikidest mööda! Rahvusvahelisele panganduskartellile selline "kõrvalekalle" Euroopa südames loomulikult ei meeldinud ...

Mõned elulised tähelepanekud: 1913. aastal USA-s loodud Föderaalreservi välja antav intressipõhine

dollar on 2011. aastaks oma algsest väärtusest säilitanud vaid ühe protsendi. Üheksakümnendate alguses kasutusele võetud Eesti kroonist oli eurole üleminekul järgi ca 5%. Meenutagem hindu, kaup maksis sente nagu ka täna eurodes makstes.

Tuleb (taas)luua OMA pangandus! Eesti Iseseisvuspartei programm kõneleb rahandus-pangandussüsteemi muutmisest järgmist: "Ehitame välja klassikalise pangandussüsteemi, milles on riiklik pangandus, Eesti kohalikul kapitalil ja väliskapitalil põhinev pangandus." Minu arvates on see hea lähtepunkt süsteemi muutmiseks ja võimaldab intressivabale majandusele üleminekut.

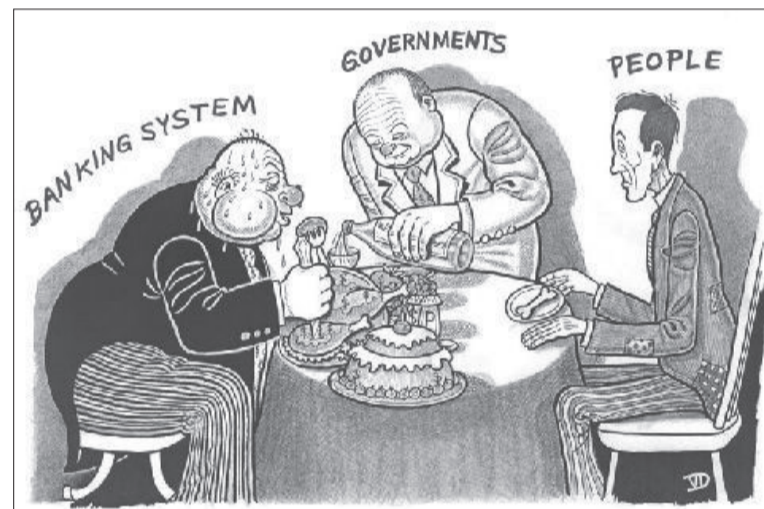
Hoiu- ja laenuühistute ning riikliku kommerts-panga loomisega saavutame seda, et Skandinaavia pangad ei vii kogu pangateenuste kasumit (kümneid miljardeid kroone igal aastal!!! – kui palju emapalku, suuremaid pensione jm?) riigist välja – see raha jääb riiki ringlema, tootes rahvale ning riigile aina uut lisandväärtust. Samuti avab kodumaine laenu- ja rahvusliku majanduse käimalükkamiseks, sest võõrpangad täna ei toeta põhimõtteliselt Eestit ja eestlaste kasulikke äriprojekte, vaid soovivad pigem panga emamaa siin arendatavaid projekte.

Tasub tähelepanu pöörata ka sellele, et riigieelarve raha on mõistlik hoida riigipangas.

Eesti Iseseisvuspartei programmis olevate rahandusmuudatuste elluviimisega on võimalik tõsta Eesti riigieelarve mahtu kiiresti vähemalt 50% võrra!

Riigipanga eesmärgiks saab iseiseisva rahandussüsteemi käivitamine. Veelgi suuremad muutused aga saavad hakata toimuma siis, kui intressipõhine rahandus kui ühiskonna vähkkasvaja on välja juuritud ja kasutusele on võetud intressivaba rahandussüsteem.

TARMO KRUISEMÄGI
Rahvuslaste Tallinna Klubi liige

Jõuvahekorrad intressipõhise rahanduse korral (vasakult): pangandus – valitsused – rahvas.

Jaapanist, tuumajaamadest ja energeetikast

Tuumajaamadest:

2011. aasta 18. märtsi hommikul tabas **Rohke Debelakk** oma "Liibuudistes" otse naelapead, kui teatas, et elektri tootmiseks vajalike aatomielektrijaamade kõrval tuleb kiiremas korras ehitada ka selle elektri *tarbimis*jaamad.

Jaapani **Fukushima** tuumajaama juures ilmnes, et jaama projekteerimisel ja ehitamisel suudeti arvestada **ühe katastroofi** toimega, s.o. väga võimsa maavärina toimega. Jaam elas selle üle minimaalsete kahjudega. **Teine** järjestikune **katastroof** – hiidlaine – pühkis maapealt jaama ühendusvõrgu tarbijatega ja jaama enda elektri toimel töötavad lisaseadmed. Järgnes **kolmas katastroof** – jahutuseta jäänud reaktorite ülekuumenemine.

Täna küsimused:

1. Kas ikka valiti Fukushima tuumajaama rajamisel selleks kõige õigem koht?
2. Kas ühendusvõrkude ja jaama enda toitevõrgu konstruktsiooni põhimõtted olid valitud optimaalsed, parimad?
3. Kas jahutusvesisüsteemi ei oleks tulnud kaasajastada varem?

Tuuleenergiast:

Taanis see toimib. Tuleks täpsemalt uurida Taani kogemust tuuleparkide rajamisel ja eksploateerimisel. Esimesel silmapilgul näib, et kui mitte arvestada kulutusi rajamisele ja tehnilisele hooldusele, siis saadav elekter oleks nagu "tasuta lõuna". Kuna sellist olukorda ei saa põhimõtteliselt olla, siis tuleks probleemi vaadelda ka muudest aspektidest.

OHUD:

1. Tiiviku pöörlemisega kaasneva infraheli toime inimesele, loodusele, kui tiivikute arv plahvatuslikult suureneb.
2. Tuuleparkide asukohtadest tingitud toime lindude rändele ja selle toime kahjuliku mõju ulatus loodusele, kui parkide arv plahvatuslikult suureneb.
3. Maailm eksisteerib tänu pöörlemisele. Kui suur võiks olla summaarne tiivikute pöördemoment, kui parkide arv plahvatuslikult suureneb? Milline oleks selle summaarse pöördemomendi mõju meie elukeskkonnale?

Maasoojusest:

17.04.2009 toimus Tallinna Tehnikaülikoolis informatiivne üritus pealkirjaga „Innovatiivsed lahendused energeetikas: Maasoojusenergia“, kus esinesid ka küllaliseksperdid Saksamaalt ja mujalt.

Saksamaal Baieris on juba täna katseliselt mõnede väikelinnade (kuni 30 000 elanikku) sooja- ja elektrivarustus viidud üle maasoojuse ärakasutamisele. Seal on puuritud maasse üsna mitmed süvapuuraugud, kuhu pumbatakse vett, mis seal sügavuses kuumeneb kuni 100° – 120° C ning on siis kasutatav nii majade kaugkütteks kui ka elektritootmiseks.

Seega maasoojuse kasutamine pole sugugi kauge ulme. Eestis on mingil määral perspektiivikas Pandivere kant, kus meil on kõige suurem temperatuuri tõus ühe kilomeetri kohta. Üldiselt aga oleval Eesti maapõu siiski tunduvalt „jahedam“ kui Baieris, kus need töötavad eksperimentaalsed süsteemid asuvad.

OHUD:

Praegu kasutatava tehnoloogia juures on põhjavee süvakihid väga kergelt saastatavad.

Õhusoojusest:

10 km kõrgusel on õhu temperatuur ca **-50° C** ja paljudes piirkondades maapinnal vastavalt kuni **+ 30° C**. On katsetatud aerostaadiga, mis on kui külmik. Voolava substantsina kasutati vee asemel heeliumi. **Umbes 10 aasta pärast** võib selline süsteem olla juba üsna tavapärane.

OHUD:

Väheuuritud. Ohud veel teadustamata.

Taastuvad kütteenained:

Taastuvad kütteenained on suhteliselt madala kütteväärtusega (Vt. tabel) ja nende tootmiseks tuleb kulutada küllalt suurel hulgal naftat ja inimeid. Igal kasutamise üksikjuhul tuleks väga täpselt arvestada **kõiki tasuvustingimusi**.

Viimasel ajal on lisandunud ka küsimus, kas **naftat** ei tuleks liigitada taastuvate kütteenainete hulka. Näiteks on olemas teooria, et **naftat** tekib pidevalt juurde Maa südamest eralduva ja pinnale tõusva **vesiniku** toimel.

OHUD:

Taastuvate kütteenainete plahvatusliku kasutuse suurenemisel on selle mõju ja ohud loodusele

Järg 4. lk

VÄLISMAALT

Pea pool tšehhidest saadaks mustlased välja

Rohkem kui 40 protsenti Tšehhi elanikest saadaks mustlased riigist välja, selgus uuringufirma STEM korraldatud arvamusküsitlusest. Peaaegu 80 protsenti küsitluteest leidis, et mustlased pole suutelised teistega koos elama, teatas 30. märtsil 2011 mõjukas Ungari päevaleht „Népszabadság“.

Arvamusuuring oli üleriiklik, küsitluteid oli üle kahe tuhande.

Valged jäid New Yorgis vähemusse

Valgenahalised moodustavad Ameerika Ühendriikide suurima linna ja selle ümbruse elanikest (u. 19 miljonit in.) 49,6 protsenti, teatas USA 2010. aasta rahvaloendusele viidates 28. märtsil 2011 menukas Ungari internetiportaal „Kuruc“.

2000. aasta rahvaloendusel oli valgete osakaal samas piirkonnas 54,3 protsenti, meenutas sama teemat käsitledes samal päeval juhtiv USA päevaleht „New York Times“.

2010. aasta seisuga oli valgete osakaal 10 aastaga kasvanud ainult kahes New Yorgi linnaosas – Manhattanil ja Brooklynis.

Kahaneb ka neegrite osakaal, suureneb aga asiaatide ja latiinode osakaal. Latiinod moodustavad New Yorgi viie peamise linnaosa (Manhattan, Brooklyn, Bronx, Queens, Staten Island) elanikest juba 29 protsenti.

Süüria mässulisi juhitakse (ka) lisraelist

Süüria julgeolekuteenistus sai jälle, et süürlasi mässama õhutavad üleskutsed ja mässulistele mõeldud relvad saabusid välismaalt.

Julgeolekuteenistus teatas riigi juhtkonnale, et rahva mässuleõhutamiseks oli süürlastele saadetud enam kui miljon SMS-i. Tuvastati, et ässitavaid üleskutsesid sisaldavad SMS-id olid saadetud lisraelist.

SMS-ides oli juttu sellestki, et „meeleavalduste ja revolutsiooni“ keskuseks saab üks teatud mäss.

Samal ajal ähvardasid mässajad relvadega, teatas seda teemat käsitledes 25. märtsil 2011 nimekas Ungari rahvuslaste internetiportaal „Jövõnk“ („Meie tulevik“).

Julgeolekuteenistus teatas valitsusele, et tegemist on mitte revolutsiooniga, vaid välismaalt õhutatava mässu ja sõjalise operatsiooniga, kuna mässajatel on nüüd ka relvad. Süüria sõjavägi ründas mässuliste pesaks olevat mošeed ja tappis selle hõivamise käigus mitu mässajat. Mošeed läbi otsides leiti sealt suurel hulgal raha ja relvi, mis kõik kohe konfiskeeriti.

„Mässu õhutamine Süürias on Iisraelile eluliselt tähtis, kuna selle piirkonna riikidest on Süüria kõige Iisraeli-vaenulikum ja pealegi on Süüria väga head suhted Iraaniga. Gaza sektori või Liibanoni alistamise võtmeks on Süüria alistamine,“ selgitas Süürias toimuva tausta „Jövõnk“.

Ülevaate koostas TÖNU KALVET

Rahvuslik KOGUJA

Peatoimetaja: Tõnu Kalvet, tel +372 5590 0564

Toimetuse kolleegium: Jaan Hatto, Aarne Toomsalu, Tõnu Ojamaa, Tõnu Kalvet

E-post: info@rahvuslasteklubi.org, pollukogu@yahoo.com

ISSN 1736 - 9061

KROONIKA

2. aprillil 2011 pidas Eesti Rahvusliku Liikumise juhatuse liige, Rahvuslaste Tallinna Klubi (lüh. RTK) rajaja, tuntud iseseisvuslane **Jaan Hatto** Pärnus ettekande demokraatiast ja esitles oma raamatut „**Kuhu kadus Eesti demokraatia?**“. Nii ettekande kui ka esitlus leidis aset Pärnu raamatukogu Rippsaalil.

Kõnealune raamat ilmus 2011. aasta jaanuari algupäevil, selle andis välja kirjastus „Matrix“.

Demokraatia on üks Hatto meelisteemadest. Eesti rahvuslaste hulgas on Hatto üks paremaid demokraatia-asjatundjaid üldse.

27. märtsil 2011 toimus XV Langenuid Vabadusvõitleja Päeva aulakonverents. Tavakohaselt Tartu ülikooli aulas peetud konverentsiga mälestati nõukogude justiterrori tõttu hukkunud vabadusvõitleja **Jüri Kukke** (1.V 1940-27.III 1981), kes oli pikki aastaid Tartu ülikooli keemiaõppejõud. Ürituse korraldas Akadeemiline Vabadusvõitlejate, Inimõiguslaste ja Repressioonihvrite Mälestuskeskus HEREDITAS. Konverentsi juhtis Eesti Vabuspartei – Põllumeeste Kogu (lüh. EVP-PK) juhatuse liige **Mart Niklus** ja **Märt Kunnus**.

RTK liikmetest esines konverentsil ettekandega **Kalju Mätik**. Tema ettekande kandis pealkirja „**Taasiseseisvumise müüdid ja tegelikkus**“.

16. märtsil 2011 osales RTK delegatsioon Läti leegionäride mälestuspäeva üritustel Riias ja kohtus selle käigus ka Läti rahvuslaste tuntuima poliitjõu, parlamendiski esindatud erakonna „Visu Latvijai!“ esindajatega. EVP-PK juhatuseliikmetest võttis Riias toimunud üritustest osa **Mart Niklus** ja **Tõnu Ojamaa**.

14. märtsil 2011 läks eestrisse Nõmme Raadio (99,3 MHz) saatesarja „Rahvuslaste pooltund“ 130. saade. Saatesari sai alguse 18. veebruaril 2008. „Rahvuslaste pooltundi“ toimetaja ning põhisaatejuht on algusest peale **Tõnu Kalvet**.

5. kuni 7. märtsini 2011 viibis RTK kutsel Tallinnas „Visu Latvijai!“ juhatuse liige **Jānis Ratkevičs**. Läti külaline tuli vaatlema Riigikogu valimisi. Tema tööpaigaks oli Tallinna Ülikooli peahoones paiknev valimisjaoskond.

28. veebruaril 2011 tühistas Tallinna halduskohus Kaitseliidu Harju maleva pealiku käskkirja, millega oli 2010. aasta augustis arvatud Kaitseliidust välja RTK liige **Jüri Böhm**. Kaitseliidu juhtkonna seadusevastase otsuse ettekäändeks oli Böhmi 2010. aasta suvel loodud patriootlik võitluslaul „**Truudusvanne isamaale!**“, mis kutsus üles okupantidele visa vastupanu osutama. Böhmi advokaadiks „laulu protsessi“ ajal oli RTK liige **Anti Poolamets**.

24. veebruaril 2011 korraldati RTK eestvõttel Tallinna kesklinnas kõnekoosolek ja rongkäik. Musumäel peetud koosolekul esinesid kõnega mõned RTK liikmed ja külalised, samuti mitu eestimeelset saadikukandidaati. Koosoleku lõppedes marsiti plakateid hoides ja trummipõrina saatel Toompeale, Riigikogu ette, kus nõuti rahvaalgatuse taastamist Eestis.

12. veebruaril 2011 viidi RTK algatusel läbi Teine Rahvuslaste Talvekool. Ürituse põhiteemaks oli energeetika. Akadeemik **Anto Raukas** pidas loengu Eestisse tuumajaama rajamise kasulikkusest, keskkonnaaktivist **Argo Loo** aga selle kahjulikkusest. RTK liige **Mati Kruusimäe** rääkis Nikola Tesla avastatud energiaallikatest ja nende rakendusvõimalustest. Filmiõhtu raames vaadati pikka ja sisutihedat linateost uue maailmakorra telgitagustest – filmi (inglisekeelse) pealkirjaga „**Esoteric Agenda**“.

TÕNU KALVET

Riigikukutaja pihtimus

ehk

Vaatlejana valimistel: ausate valimisteni on veel pikk tee

Rapla maavalitsuse sekretäri käsi väris silmnähtavalt, kui ta mulle valimisvaatleja kaardi ulatas. Olin Raplamaal mitmendat korda ainus vaatleja (vähemalt selleks ajaks polnud end keegi rohkem vaatlejana kirja pannud).

Sõitsin eelvalimiste ajal läbi kaheksa Raplamaa valimisjaoskonda. Komisjonilaua taga istus igal pool kaks töötajat, ühes kohas kolm ja teises vaid üks. Arvan, et see ohustab valimiste õigusturvalisust, kui valimisi viib läbi jaoskon-

nas vaid 1-2 inimest. Neist mitmed on mitmelgi pool juba nõukogude ajal valimisi korraldanud asjatundjad. Niimoodi selgus vastustest, mis anti minu järelepärimise peale. Kahtlusi tekitab samuti asjaolu, et vaatleja ei tohi tutvuda valijate nimekirjaga. Isegi siis mitte, kui valimised on lõppenud.

Terve valimistepäeva veetsin Varbola jaoskonnas, kus oli hääleõiguslikke 524, kellest oleval hääletanud 323. Istusin kasti juures ja lugesi valijad püüdlult üle,

jaoskonnas hääletas valimiste päeval 90 meest ja 96 naist, kellest noori-mehi (umbes 20-45 aasta-seid) 27 ja -naisi 21, elektrooniliselt oleval hääletanud 57, kodus käidi 7 hääletaja juures, 13 häält anti eelhääletamisel väljaspool jaoskonda, jaoskonnas käis eelhääletamas 56, kelle hääletamist ma ei jälginud. Siiski sai komisjon 3 sedelit rohkem kui oli minu loetuid valijaid. Sellegipoolest arvan, et minu kohaloleku ajal toimusid valimised ausalt ja reeglite järgi.

Erinevus, mis riigikogu valimiste puhul on tähtsusetu (3 hinge), tekkis ilmselt minu lugemise ebatäpsusest (ma ei suutnud alguses endale teha kindlat reeglit, millal kriips tõmmata: siis, kui inimene tuleb kasti juurde või kui sedel langeb kasti).

Vabariigi Valimiskomisjoni (lüh. VVK) kodulehelt valimiste tulemusi jälgides tabas mind üllatus. Iseseisvuspartei sai tõepoolest ühe hääle, Koit Luus samuti, nagu lugemisel oli selgunud, kuid kadunud oli kristlastele antud ainus hääle. Muigasin, kui Mart Laar ja Leo Kunnas said jaoskonnas samapalju, s.o. kümnekond sedelihäält. Ametliku tulemuse järgi oligi Leo Kunnasel 10 häält, Mart Laaril aga 20. Helistasin VVK-sse ja uurisin, kas ma saaks mingi võimalemiga teada, kui palju üks ja teine sai jaoskonnas e-hääli. Vastati, et e-hääle jagunemine jaoskonniti Riigikogu valimistel on riigisaladus – Riigikogu vastuvõetud seadusega salajaseks kuulutatud. Mulle jääb selguse tuks, miks juba siis kogu valimiste tulemust salajaseks ei kuulutata. „Kõrgel Võimul“ poleks siis vaja rohkem pingutada kui „võitjad“ valjusti ette lugeda.

Jaoskonnas jäi mind silmitsema mees, keda ma ei tundnud, kes ei hääletanud ja paistis olema kellegi komisjoniliikme tuttav. Ta teatas, et oleval minu koolivend ja et minust oleval saanud riigikukutaja. Sellega vihjas ta minu vaatlejatööle.

Sellise juhtumi kohta tavatsetakse öelda: kommentaarid on liigsed...

JAAN HATTO
Eesti Rahvusliku Liikumise
juhatuse liige

“Riigikukutajad” Tallinna Ülikoolis: Rahvuslaste Tallinna Klubi liikmed Tiina Laherand (vasakul) ja Johanna Ranne (paremal) ning Läti parlamendipartei “Visu Latvijai!” juhatuse liige Jānis Ratkevičs vaatlesid 2011. a. Riigikogu valimisi TLÜ-s paikneval 18. valimisjaoskonnas.

Eestlane valis etnosuitsiidse masohhismi

/Mõtteid 2011. aasta Riigikogu valimise tulemustest/

Seekordsete Riigikogu valimiste tulemusega sain kinnitust oma kurvale tõdemusele, et **eestlane põeb tõsiselt etnosuitsiidset masohhismi!**

Eesti rahvas valis taas oma turjale sellesama poliitkartelli. Reformimõisnike kõrvale upitas rahvas oma kukile veel kiltri, kupja ja aidamehe.

Nüüd on Riigikogus ka kahe erakonna võrra vähem ja seda vabamad käed on neil seal sahkerdada ja ringkaitset luua. Nelja partei puhul on ju vähem ruumi poliitilisteks manöövriteks.

Niisiis pannakse sellest edust tiivustatuna vana, sissetallatud rada mööda edasi ning rahulolematutele lajatatakse tugeva rahva mandaadiga lihtsalt ülbelt vastu vahtimist! Toompea müürid on sellega 6. märtsist 2011 rahva ees veel mõne meetri võrra kõrgemale tõusnud!

Kõige rähgem on veel see, et isik, kes Moskva ja maksumaksja

rahaga valimiskampaaniat teeb, sai kõige rohkem hääli ning on seega Eestis kõige populaarsem poliitik, nagu meedia teda juba promob.

Mind üllatab ka see, et rahvas andis **nii suure** toetuse jõugule, kelle hümn/ülemlaul on “Internatsionaal” (süvenege selle **sõnumisse!**) ning kelle üsast tulid ilmale kommunistid!

Selle tulemuse põhjal ei üllata mind enam 1940. aasta sündmused, sest lauristid, anveldid, põõgelmännid ja allikud on jätkuvalt meil arvamusiidrid ja tegijad!

Mis meiega toimub?

Kas me oleme tõesti sisemiselt nii roosad või kohati lausa punased!? Ülaltoodu põhjal saab vaid paluda, et...

...HOIA, JUMAL, EESTIT!

JÜRI BÖHM
Rahvuslaste Tallinna Klubi liige

Jaapanist, tuumajaamadest ja energeetikast

Algus 3. lk

veel väheuuritud ja teadvustamata.

Kütteväärtused: kilokalorit 1 grammi aine kohta:

Nafta – ca 9 kcal/g
Kivisüsi – ca 6 kcal/g
Pruunsüsi – ca 4 kcal/g
Freesturvas – ca 2 kcal/g
Kuiv puit – ca 3 kcal/g
Taimedli – ca 9 kcal/g
Etanool – ca 7 kcal/g
Metanool – ca 5 kcal/g
Maagaas – ca 12 kcal/g

Vesinik – ca 29 kcal/g ... ja põlemise jääksaaduseks on loodusele ohutu vesi.

Vesinikust: Kütusena soojuse ja elektri saamiseks kasutatakse praegu väga erinevaid põlevaid aineid, mis annavad olenevalt liigist

väga erineva hulga soojust 1 grammi kohta, s.t nende ainete termodünaamiline potentsiaal on üsna erinev. **Vesinikul** on see **ca 3 korda** suurem kui naftal. (Vt. tabel.)

Vesiniku kasutamine on hetkel minimaalne (näiteks vesinik-kütuseelement. Vt. Eesti Energia linki <http://kokkuhoid.energia.ee/?id=1650>), sest tema tootmine kaasaegse tehnoloogiaga on kallis ja raske. Looduse reostus aga on minimaalne, sest vesiniku põlemise jääkaine on... vesi.

OHUD: Väheuuritud. Ohud veel teadvustamata.

Aga ehk oleks aeg hakata tõsisemalt tegelema vesiniku tootmise ja kasutamise odavama ja lihtsama tehnoloogia väljatöötamisega?

MARJU TOOM
insener